

Aký bol náš rok 2019?

JANUÁR Začal krásne, zasnežene, „po Ludrovsky“ ☺. Pár dní nás na lyžiach či bežkách sprevádzali aj Drábekovci, potom zas stádo 50 srniek ☺. Bolo nádherné ich sledovať ako sa slobodne až majestátne pohybujú v trblietavom snehu na poliach (srnky, nie Drábekovci ☺). Potom sa to trochu „zopsulo“ (nielen na vysvedčení ☺), všetci sme postupne pochoreli, Johanka po dlhej dobe mala 40 horúčky a Paľka si dokonca pri bežnej dia – kontrole rovno nechali v nemocnici (totálne dekompenzovaný). Rušíme ples, divadlo...

FEBRUÁR mal opačný spád – začal katastrofálne (1-krát som sa viezla húkajúcou sanitkou, kopec vyšetrení, biopsia... potom Paľko opäť na 2 týždne v nemocnici, zistená o.i. HIT... deduško Benko zas na kardioverzii so srdiečkom...) ale skončil kopou krásnych udalostí: Johankin gitarový koncert, z Írska doletela sestra Adka s rodinkou, ujo Peter oslavoval 70-ku, u Katky bol narodeninový karneval, u Blanky „babinec“... a dokonca sme úplne na konci februára šli na jarné prázdniny lyžovať do Ludrovej ☺. Ja som bola o 6 kg ľahšia a zoslabnutá, ale v posledný deň som sa aj ja odvážila na 2 hodiny postaviť na lyže – krásny pocit ☺. Bohu vďaka za to.

MAREC Už len všetko dobré a krásne (teda okrem vyberania Dorotkinho znamienka na bruchu ☺). Paľko bol so školou na lyžiarskom, ja na duch. obnove v Hostýne, Tomi robil klobásky, Dorotka mala 2 vystúpenia... pôstna Marianka... dorábam si kopec divných vyšetrení... Na poslednú chvíľu som sa dala nahovoriť aj na Františkove trhy, tak chystáme doma či v škole (a banánové škatule plné výrobkov od ľudí sa nám v obyvačke kopia ☺).

APRÍL Niekoľko dní som sa venovala mojej „tajnej záľube“ – triedenie a rozvoz šatstva z jednej mega zbierky do detských a azylových domovov (tony a tony ☺). Na pravidelnej ročnej kontrole Dorotky na foniatrii vždy trápim, či to druhé uško je o.k., ale našťastie stále je ☺. Ako sama hovorí - hluché ucho má výhodu, že keď nemôže zaspáť kvôli nejakému hluku, ľahne si na to zdravé počujúce ucho a hneď má ticho ☺. Tomu sa povie pozitívny prístup ☺. Na víkend sme sa boli nadýchať v Ludrovej - aj tá prebúdzajúca sa tráva na dvore inak vonia ako táto bratislavská ☺. Na Veľký piatok bol Tomi už tradične na nočnej križovej ceste s čelovkami do Marianky – doslova križová ☺. Na Veľkonočnú nedeľu sme mali k obedu mojich rodičov a Tominovu mamku a tak som si uvedomila aké šťastie a radosť, že ich ešte stále máme pri nás a aj v relatívne dobrom zdraví. Bohu vďaka. Paľko oslávil 16 rokov. Hneď po Veľkej Noci som si šla „oddýchnuť“ na 2 týždne do nemocnice a...

MÁJ ...a dva dni po prepustení sadáme s Tominom do lietadla (brááá) smer Rím ☺. So 49 členmi nášho spoločenstva ideme ďakovať za 50 rokov od jeho vzniku. Ja 1-krát v Ríme, zažila som, že pred audienciou aj modrá indulona dokáže mať zázračné účinky a uzdraviť koleno ☺. Sv. Otec František má veľmi rád deti, vidno to ☺. Mali sme úžasných sprievodcov – pátra Tomáša i domáceho pátra Luciána, dostali sme sa na vzácne miesta. Po návrate nás čakali samé milé udalosti – školský F-day s 500 ľuďmi, tri 1. sv. prijímania v rodine, jedna „rozlúčka so slobodou“ pred vstupom do rehole (či, Veronka, skôr úlet do slobody Ducha ☺), tvorivé dielne, samotné Františkove trhy, chatovačka (P), prespávačka (J), SND (s Dori), ukončujeme ďalší kurz prípravy snúbencov... Bohu vďaka za všetko, čo môžeme prežívať.

JÚN bol plný krásnych dní – začal školským MDD so 400 deťmi na Kamzíku, vystúpením nášho obľúbeného ATAK-u v UPC, Paľkovou birmovkou, pokračoval krááásnou svadbou mojej obľúbenej žiačky Majky (Dori tancovala hlboko po polnoci ☺), veľkými rodinnými stretnutiami z Tominovej i mojej strany (vďaka Katka, vďaka Ashfordi ☺), predčasnými narodeninovými oslavami Johanky (11) a Dorotky (8) so spolužiačkami, otvorenými hodinami na tanečnej, koncertami dievčat (gitara aj spev), v jeden deň rozlúčka s pátrom Tomášom aj Dorotkinou pani učiteľkou Fabi... a v deň vysvedčka som opäť sadla tento rok do lietadla (brááá ☺). Všetci piati ideme po dvoch rokoch zase do Severného Írska navštíviť, snáď poslednýkrát, moju super sestru Adku ☺. Prečo „snáď poslednýkrát“? Lebo budúci rok sa po dlhých 12 rokoch plánujú vrátiť DOMOOOOV!!!! Jupíííí!!! Všetci sa na nich VÉÉÉÉÉLMI tešíme ☺. Tak už je to vonku, už si to nemôžu rozmyslieť ☺.

JÚL Zelený írsky týždeň ubehol ako voda, navždy mi ostane v pamäti vôňa mora (úplne iná ako v Taliansku), extrémne silný vietor na túre na hrebene i na prázdnej pláži, fialové vresy, kamenné ohrady, ovečky, úzke cestičky, zachraňovanie veľkých medúz, hľadanie žraločích vajíčok na pláži, Peppinkin vrtiaci chvostík, kapučíno so sestrou na dvore, čakajúci červený kufor pred sekáčom.... Adka, vďaka za všetko. Hneď ďalší týždeň sme mali duchovnú obnovu v Badíne (cca 110 duší zo stretka, 1:1 deti a dospelí). Prednášky pátra Tomáša nenechajú nikoho takým akým bol a zvlášť teraz keď „nám“ odchádza do Ríma - na kapitule minoritov v Assisi bol totiž zvolený za asistenta generálneho predstaveného pre strednú a východnú Európu. Vďaka Bohu i Tomášovi za tie roky, čo venoval našemu spoločenstvu.

Po jednoduchovej doktorskej zastávke v Bratislave sme ufujazdili na 6 týždňov na naše letné sídlo do Ludrovej. Robili sme tam so širšou rodinou to isté čo vždy ☺ - čiže chodili na hríby, do doliny, kúpať sa na Liptovskú Maru, opekali, spievali, hrali karty, vyrezávali z dreva, učili sa na paddleboarde, mali pokladovky, piekli, zavárali čučoriedky, šmirgľovali dvere, lavicu, oberali egreše, maliny, černice, brodili sa v potoku, chytali rybky, chodili na Páncovu, lovili bobríkov, ložili po stromoch (len deti ☺), absolvovali krásnu svadbu Tominovej sesternice Lindy v Martine, prijímali návštevy cestujúce po Slovensku i z Francuzska....

AUGUST ...a to všetko až do 9.augusta, kedy nás trochu zastavila Johankina zlomená ruka (súťažili kto ďalej zoskočí z hojdajúcej sa hojdačky – vyhrala ☺). To sme ešte netušili čo nás čaka o 5 dní... Paľko hral na dvore futbal so svojimi

bratrancami a krstným a birmovným tatkom (ako ste ho strážili? ☺)) a zrazu šmyk – puk - puk – puk... podľa vydaného zvuku sme hneď vedeli, že je zle. Výzva bola už len naložiť ho nejako do auta a cesta do nemocnice. Výsledok - vysoká špirálovitá zlomenina nohy. Dostal sadru, barle, Fraxiparin a veľké bolesti. 23 a pol hodiny denne statočne ležal s podloženou nohou, na 20 minút denne si šiel na dvore ľahnúť pod strom na miesto kde sa to stalo nadýchať sa vzduchu aj Vzduchu. Potom sme každý druhý deň chodili na RTG do Ružomberku a čakalo sa na rozhodnutie či je potrebná operácia. To padlo až po týždni už v Bratislave – netreba ☺. Bohu vďaka. A tak som na druhý deň po dlhom váhaní predsalen šla aspoň s dievkami do Talianska (karavan v kempe sme mali kúpený už v januári, spolu s ďalšími rodinkami kamarátov). Chlapi teda bačovali doma na posteli a oddychovali od „komandovania“ mamky (a ja som oddychovala od nočného pískania Paľkovej inzuínovej pumpy ☺). V deň medzi príchodom z Ludrovej a odchodom do Talianska sa nám pokazila naša 22- ročná chladnička, tak ešte pomedzi všetkých lekárov a podpisovanie zmlúv v nových prácach bolo treba nájsť novú chladničku, na ktorú nie je dodacia lehota 3 dni ale dovezú ju hneď ☺.

SEPTEMBER Tadááá!!! Po 18 rokoch sa vraciam učiť ☺. Veru riadny šok to bol... učím matematiku a techniku a teda obdivujem všetky mamy- učiteľky čo majú plný úväzok – k tomu sa ja dúfam nikdy neprepracujem ☺. Ale zistila som, že ma to stále baví, čo je dobrý začiatok ☺. Tomi tiež nastupuje po 2 rokoch do novej roboty (Whitestein), k tomu dve „zlomené“ deti – no „akčný“ začiatok šk. roku to bol ☺. Ako správna mater-učiteľka som po 2 septembrových týždňoch (keď už nemusel mať nohu vyvýšenú nad podložku) vystrnadila Paľka aj s barlami do školy – zvládal s nimi aj 3.poschodie v škole, autobusy, púť do Šaštína, Pochod za život... postupne odsádzovali Johanku i Paľka a začali sa normálne hýbať (Paľko zažil obrovský šok keď mu dali dole sadru a pravá nôžka bola „ako špáratko“ ☺.) Ale na hrazde v izbe cvičil aj so sadrou ako závažím ☺. V septembri sme absolvovali aj pár osláv – dvaja synovci narodeniny a jedna stovka zo stretka (ok, manželská 50 +50 ☺). Paľko stihol aj imatrikuláciu a duchovnú obnovu so školou v Tatrách a prespávačku so stretkom vo Vištuku ☺. Z Ríma sa nám vrátil po 7 rokoch páter Lucián ☺. Bohu vďaka za všetko.

OKTÓBER začal trošku predčasnou oslavovou 80-ky Tominovej mamky, kde sa po dlhšom čase stretla širšia rodina aj z Liptova (i Moskvy ☺). Potom dva predĺžené víkendy sme sa vystriedali s Tominom na duchovných obnovách žien a mužov, v Harmónii pekné stretnutie lektorov snúb.kurzov. S mojimi rodičmi sme sa vybrali na Záhorie „na huby“ – ehm... z tých dvoch suchohríbov sme urobili praženicu (bedlí sme navyprážali dosť), ale Paľkovi sa najviac páčilo, že môže normálne chodiť – bolo radosť ho vidieť ako má radosť z toho a váži si to, dokonca sa aj rozbehol ☺ (čo nie je samozrejme po takej zlomenine ☺). Od radosti z pohybu ďalšiu sobotu 4 hodiny drvil konáre na školskej brigáde ☺. A dokonca sa pridal ku spolužiakom a začal s nimi chodiť na tanečnú. Opäť sme tu mali po dlhšom čase v nedeľu na obed naraz mojich rodičov i Tominovu mamku – vďační za každý deň keď sú ešte s nami... no a ja som mala dva dni po sebe „opušťák“ – dámska oslava 40-ky v malebnej pivničke kúsok za hranicami (Vierka, vďaka ☺) a na druhý deň pár krásnych hodín rozprávania s dvomi vzácnymi bývalými kolegyňami zo ZŠ sv. Uršule kde som pred 23 (čoo??? To predsa nie je možné ☺) rokmi začala učiť... MMM.

V prvý deň jesenných prázdnin sme mali ísť do Ludrovej. Večer som nabalila auto aby sme hneď ráno mohli vyštartovať... Ale zdravie a život sú krehké a všetko je darom, nič nemáme v rukách. Paľko sa ráno dostal 1-krát za 14 rokov jeho diabetu do hypoglykemickej kómy. Ťažko aj opísať ten zjav. Sanitka bola u nás asi za 3-4 minúty (mávajúca Johanka ich čakala pred domom aby nás rýchlo našli – vraj skoro zrazili aj ju ako kývala na ceste ☺). Ja som mu medzitým s trasúcimi rukami pichla glukagén, na telefóne stále 112 s inštrukciami). Po prebratí stále vracal, ukrutné bolesti hlavy (vraj začínajúci opuch mozgu) ale 7 hodín zázračných infúzií na Kramároch ho postavilo na nohy. Ako som tak sedela celý čas pri ňom pod tými všetkými blikajúcimi prístrojmi, všeličo sa mi prehánalo hlavou, ale asi najmä vďačnosť. A keď sa podvečer prebral a zahlásil: „Mutti, som hladný“, chcelo sa mi plakať od šťastia ☺. Bohu vďaka.

NOVEMBER Aj keď neskôr, ale nakoniec sme sa predsalen dostali na Všetech Svätých do Ludrovej. Hrabali sme lístie, robili krátke vychádzky do kostola, na cintorín, na Čerená.. len tak v pokoji.... aj s rodičmi a s bratom Tomášom a jeho rodinkou.... v noci už echt mrzlo, v sude bola 2-centimetrová vrstva ľadu. Ďalší predĺžený víkend som bola na konferencii kresťanských učiteľov v Kráľovej Lehote. Téma bola také aktuálne školská: „Nádej pre beznádejné prípady“ - zaujímavé prednášky i ľudia. Ďalší víkend už tradične Malokarpatská vínná cesta... a pomedzi to škola, úlohy, krúžky (D – tanečná, J-gitara, P- gymnastika, chytili ho kruhy ☺), stretká, lekári.. také hektická „klasika“ ☺. Ešte nás čaká rodinná oslava u Katky, Johanku escape room so spolužiačkami, robenie klobások, jedna 60-ka, dva koncerty, v decembri exkurzia gymnazistov do Švajčiarska (a ja s nimi ☺) a potom už začneme piecť medovníky ☺.

DECEMBER Budúci rok to bude už 20 rokov, čo píšeme tieto „výročné správy“. A každý rokom ma premkne pocit, že „tento rok to už píšem naposledy“, veď aj tak je to vždy „to isté“ ☺. Len deti sú staršie (my dospelí ani nie ☺), sfúkavajú stále vyššie číslo na tortách, chodíme na plus – mínus rovnaké akcie... ale ja som vlastne vďačná za ten jednoduchý „monotónny“ kolobeh života.... a čím som staršia, tým asi vďačnejšia. Znamená to totiž, že nemusíme riešiť žiadne „zásadné životné galiby“ – hlad, vojnu, prírodné katastrofy... ale môžeme v relatívnom pokoji prežívať zo dňa na deň, oslavovať, chodiť do lesa, či na lyže... to všetko nie je samozrejmosť, ale dar. Bolo x príležitostí v našom živote keď sa veci mohli vyvinúť ináč... A tak aj tohoročné medovníky budú podobné, ale iné ako minulý rok. Aj Vianoce... každé sú si podobné tým, že sa narodí Ježiško, ale každým rokom je každá rodina inak disponovaná ich prežiť... A tak Vám zo srdca prajeme a vyprosujeme aby ste si počas Adventu stihli pripraviť srdcia, rodiny aby sa do nich mohol s láskou zrodiť Ježiš.